

Oponentní posudek diplomové práce
BcA. Andrey Uhliarové
na téma
SYMBOLY, ZNAKY NAŠÍ CIVILIZAČNÍ SOUČASNOSTI

Hodnocení uměleckého díla je věcí zdánlivě triviální – líbí x nelíbí. Případně – vyhovuje mému vkusu x nevyhovuje mému vkusu. Či dokonce – odpovídá mé představě o smyslu a funkci uměleckého díla x neodpovídá mé představě o smyslu a funkci uměleckého díla. Stále se však pohybujeme ve sféře subjektivního posuzování, ale oponentní řízení by mělo být alespoň pokusem o jakousi objektivizaci.

Jde nám zde o zjišťování přítomnosti či absence kvality v daném uměleckém díle, a to z hlediska disciplíny, v tomto případě malby. Při tom narážíme na skutečnost, že ne každé kladení barevných substancí na podložku můžeme za malbu považovat, že tato činnost musí splňovat alespoň některá základní kritéria. Jedná se zejména o vyváženost lineární, barevné a světelné kompozice, a o korespondenci formy a obsahu.

O obsahové stránce díla nemůže být pochyb: východiska i cíle jsou poměrně jednoznačně popsány v písemné části diplomní práce (zde bych chtěl podotknout, že její titul „Symboly, znaky naší civilizační současnosti“ poněkud zavádí, že používání symbolů provází umění po celou dobu jeho existence, a v některých obdobích daleko více nežli dnes). Zde se autorka chytla do stejné pasti, do níž upadne každý, kdo se pokouší o vysvětlování vlastního výtvarného díla. Ví totiž o pohnutkách a důvodech určitých řešení příliš mnoho, mnohem více, nežli „vnější“ posuzovatel (ať už teoretik či historik umění nebo běžný konzument), takže výsledkem je buď filosofický traktát, nebo text typu „co tím chtěl básník říci“ (autorka použila obě řešení). Nicméně z textu je patrné, že slečna Uhliarová přistoupila ke své práci a k jejímu promýšlení neobyčejně zodpovědně, a že některé jí použité motivy mohou mít, a také v obrazové struktuře mají, silný symbolický význam.

Posuzovat malířské dílo podle fotodokumentace je věcí poněkud ošidnou, protože z ní nelze vyčíst některé skutečnosti (jako je třeba materiálová struktura, používání některých technických postupů jako je vrstvení, lazury, a další malířské „finesy“). Nicméně jsem měl možnost vidět autorčina díla ve stavu rozpracovanosti, a z toho mohu soudit na jejich finální podobu.

Co se týče malířského přednesu, je kultivovaný a do jisté, velmi příjemné míry suverénní. Souvisí s trendy, které byly typické pro některé projevy tzv. Bad painting nebo určitá směřování Nové figurace, a které se v malbě opět projevují jako reakce na přílišnou akcentaci konceptuálních trendů v poslední době.

Předkládaný cyklus je koherentní, vnitřně smysluplný, významově mnohohrstevnatý a malířsky poměrně dobře zvládnutý. Pouze obraz, vedený jako příloha 11, z celkového vyznění poněkud vypadává, a to jak zpracováním, tak i svou prvoplánovostí, jako by měl být ilustrací některých tezí v písemné části práce uvedených.

Jako celek je tato diplomní práce zvládnutá velmi dobře, a proto navrhuji hodnocení

VÝBORNĚ

